

§ 100. Niezależnie od tego Komisja Rewizyjna, po uprzednim porozumieniu się z Prezesem Banku tak z inicjatywy własnej jak z inicjatywy Prezesa Banku może dokonywać w każdym czasie rewizji Banku i jego oddziałów.

Komisja ma prawo żądać od Dyrekcji i Rady Banku wszelkich wyjaśnień i ma prawo przeglądania ksiąg, dokumentów i korespondencji Banku, jak też sprawdzania gotówki i wszelkich walorów Banku.

#### Nadzór rządowy.

§ 101. Zwierzchni nadzór nad działalnością Banku wykonywa Minister Skarbu, którego decyzji względnie zatwierdzeniu podlegają sprawy wyszczególnione w odpowiednich paragrafach statutu.

§ 102. Celem utrzymania łączności pomiędzy Ministrem Skarbu, a władzami Banku zamianuje Minister Skarbu Komisarza rządowego, którego obowiązkiem będzie czuwać nad całą działalnością Banku i nad ściśłem przestrzeganiem przez Bank postanowień statutu.

W szczególności obowiązkiem Komisarza rządowego będzie:

1) czuwanie nad prawidłową działalnością Banku w zakresie kredytu długoterminowego i ścisła kontrola emisji listów zastawnych i obligacji w granicach obowiązujących ustaw,

2) uczestniczenie w posiedzeniach Rady Nadzorczej z głosem doradczym, oraz prawo uczestniczenia w posiedzeniach Dyrekcji z głosem doradczym. W razie powzięcia przez Radę względnie Dyрекcję uchwał niezgodnych ze statutem lub ustawą, lub też przeciwną celom i zamierzeniom Rządu Komisarz zwraca na tę okoliczność uwagę Rady względnie Dyrekcji i niezwłocznie przedstawia sprawę Ministrowi Skarbu do rozstrzygnięcia,

3) kontrola ksiąg, dokumentów i kas Banku i współdziałanie z Komisją Rewizyjną.

Obowiązki Komisarza określi reskrypt nominacyjny wydany przez Ministra Skarbu.

§ 103. Komisarza rządowego mianuje Minister Skarbu z pośród urzędników państwowych. Wynagrodzenie za swoje czynności otrzymuje Komisarz z funduszków Banku w wysokości oznaczonej przez Ministra Skarbu.

#### Postanowienia ogólne.

§ 104. Wątpliwości, jakie mogą się zdarzyć przy stosowaniu niniejszego statutu będą przedstawiane przez Radę względnie Dyрекcję do rozstrzygnięcia Ministrowi Skarbu.

Członkowie Rady, Dyrekcji jak również wszyscy urzędnicy i współpracownicy Banku są obowiązani zachować tajemnicę we wszystkim, co dotyczy prywatnych interesów i rachunków Banku.

§ 105. Urzędnicy Banku przy wykonywaniu swych czynności służbowych korzystają z ochrony prawnej, zapewnionej urzędnikom państwowym.

§ 106. Majątek i dochody Banku zwolnione są od podatków, za wyjątkiem podatku od nieruchomości i podatku gruntowego.

§ 107. Księgom Banku i uwierzytelnionym przez Bank ich odpisom nadaje się moc dowodową dokumentów publicznych.

#### Zmiana statutu i zwinięcie Banku.

§ 108. W myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. № 46, poz. 477) i zgodnie z jego treścią Minister Skarbu zarządzić może w drodze rozporządzenia zmianę niniejszego statutu.

§ 109. Jeżeliby okoliczności wymagały zwinięcia Banku złoży Minister Skarbu po wysłuchaniu Rady Nadzorczej odpowiednie wnioski ciałom ustawodawczym, które uchwalą zarazem sposób przeprowadzenia postanowionej likwidacji Banku.

§ 110. W razie rozwiązania Banku wskutek uchwały ciał ustawodawczych czysty majątek Banku przechodzi na własność udziałowców, w stosunku do posiadanych udziałów.

#### Postanowienia przejściowe.

§ 111. Bank rozpoczyna swą działalność w dniu oznaczonym przez Ministra Skarbu z dotychczasowym kapitałem Polskiego Banku Krajowego.

W tymże dniu Polski Bank Krajowy, Państwowy Bank Odbudowy i Zakład Kredytowy Miast Małopolskich przechodzą w stan likwidacji, którą przeprowadza Bank.

§ 112. Dyrekcja Banku jest upoważniona do wpisania do rejestru handlowego niniejszego statutu i wykreślenia z rejestru handlowego trzech połączonych (fuzjowanych) instytucji kredytowych (Polski Bank Krajowy, Zakład Kredytowy Miast Małopolskich i Państwowy Bank Odbudowy) po dokonaniu ich połączeniu.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

479.

#### Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 maja 1924 r.

**w sprawie uruchomienia Banku Gospodarstwa Krajowego oraz likwidacji Polskiego Banku Krajowego, Państwowego Banku Odbudowy i Zakładu Kredytowego Miast Małopolskich.**

Na zasadzie art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Zgodnie z przepisem § 111 statutu Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. № 46 poz. 478) Bank Gospodarstwa Krajowego winien rozpo-

cząć swą działalność w dniu 4 czerwca 1924 r. pod Zarządem władz przezeń mianowanych, w tymże dniu Polski Bank Krajowy, Polski Bank Odbudowy i Zakład Kredytowy Miast Małopolskich przechodzą w stan likwidacji.

§ 2. Likwidację powyższych instytucji kredytowych poruczam Bankowi Gospodarstwa Krajowego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

480.

## Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 maja 1924 r.

w przedmiocie składania kaucji przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń.

Na mocy art. 25 dekretu z d. 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. Pr. K. P. Nr 1, poz. 1) i stosownie do § 4 punkt h. rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dn. 13 czerwca 1922 r. w przedmiocie udzielenia pozwoleń zagranicznym spółkom akcyjnym oraz komandytowo-akcyjnym na działalność w Państwie Polskim (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 474) zarządza się co następuje:

§ 1. Zagraniczne zakłady ubezpieczeń, dopuszczone do działalności w Państwie Polskim, mają składać Ministerstwu Skarbu kaucję, której cel, wysokość, sposób złożenia i warunki zwrotu określa niniejsze rozporządzenie.

§ 2. Kaucja służy jako zabezpieczenie zobowiązań z tytułu umów ubezpieczenia, które mają być wykonane w Państwie Polskim.

Niezależnie od kaucji zagraniczny zakład ubezpieczeń odpowiada za rzeczne zobowiązania całym swoim majątkiem.

§ 3. Kaucja ma być złożoną jeszcze przed ogłoszeniem w Monitorze Polskim odnośnego postanowienia Ministrów w przedmiocie zezwolenia zagranicznemu zakładowi ubezpieczeń na działalność w Państwie Polskim.

Jeżeli zakład ma prowadzić dział ubezpieczeń na życie, winien złożyć tytułem kaucji co najmniej 400.000 złotych, jeżeli dział ubezpieczeń od ognia, co najmniej 300.000 złotych, jeżeli zaś którykolwiek inny dział ubezpieczeń—co najmniej 200.000 złotych. W razie prowadzenia kilku działów ubezpieczeń zakład winien złożyć tytułem kaucji sumę odnośnych kwot wyżej podanych. W żadnym razie kaucja nie może wynosić mniej niż 500.000 złotych,

§ 4. Oznaczona w § 3 kaucja ulega w czasie działalności zagranicznego zakładu ubezpieczeń następującemu uzupełnieniu:

1) W dziale ubezpieczeń życiowych w ciągu 4 miesięcy po upływie pierwszego roku sprawozdawczego zakład winien wpłacić kwotę, równą matematycznej rezerwie składek, oraz 30% przeniesienia składek, obliczonych na koniec roku sprawozdawczego. W ciągu 4 miesięcy po upływie każdego następnego roku sprawozdawczego zakład winien dalej uzupełniać kaucję kwotą, o jaką matematyczna rezerwa składek, oraz 30% przeniesienia składek obliczone na koniec danego roku sprawozdawczego, wzrosły w stosunku do roku poprzedniego. Przy uzupełnianiu kaucji zakład potrąca udzielone ubezpieczającym pożyczki polisowe.

2) W działach ubezpieczeń rzeczowych i ubezpieczeń od wypadków zakład winien w ciągu miesiąca po upływie pierwszego roku działalności wpłacić tytułem uzupełnienia kaucji 25% składek, zebranych w dziale ubezpieczeń przewozowych, 50% składek, zebranych w innych działach ubezpieczeń, a w działach ubezpieczeń od wypadków i ubezpieczeń od odpowiedzialności prawnej ponadto kwotę równą rezerwie na pokrycie rent. O ile w latach następnych okaże się po upływie roku sprawozdawczego, że 25% względnie 50% zebranych w tym roku składek, oraz kwota, równa rezerwie na pokrycie rent w działach ubezpieczeń od wypadków i ubezpieczeń od odpowiedzialności prawnej, przewyższają odnośne kwoty, wpłacone dotąd tytułem uzupełnienia kaucji, natenczas zakład winien w ciągu miesiąca wpłacić kwotę, równą temu wzrostowi.

O wpłatach należy zawiadamiać władzę nadzorczą.

§ 5. W ciągu 4 miesięcy po upływie każdego roku sprawozdawczego należy przesyłać władzy nadzorczej na specjalnych formularzach: 1) dane, uzasadniające wysokość kaucji; 2) wykaz walorów, złożonych tytułem kaucji.

Władza nadzorcza na podstawie przedłożonych danych, po zbadaniu, czy złożone walory są odpowiednie, i po oszacowaniu tych walorów, według ich wartości przy końcu roku sprawozdawczego, ustala należność kaucyjną (§§ 3 i 4) i orzeka, czy należność ta jest pokryta.

W razie braku dostatecznego pokrycia, zakład ubezpieczeń winien wnieść uzupełnienie w ciągu dwóch miesięcy od daty wysłania przez władzę nadzorczą zawiadomienia. Ewentualną nadwyżkę, o ile takowa przekracza 5 proc. należności kaucyjnej, zwraca się zakładowi na jego żądanie.

Przy ustalaniu należności kaucyjnej potrąca się udzielone przez zakład ubezpieczeń pożyczki polisowe w dziale ubezpieczeń na życie.

§ 6. Kaucja ma być złożona:

1) w papierach wartościowych, emitowanych przez Państwo Polskie;

2) w papierach wartościowych, mających gwarancję Państwa Polskiego;

3) w listach zastawnych kredytu długoterminowego, zabezpieczonych własnością nieruchomości, położoną w Państwie Polskim;